

Végzés

A Fővárosi Bíróság a [...] jogtanácsos által képviselt [...] kérelmezőnek a dr. László Ildikó ügyvéd (1245 Budapest 5. Pf.: 1036) által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa** (Budapest) kérelmezett ellen közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indított nemperes eljárásában kérelmező kérelmét **e l u t a s í t j a**.

Kötelezi a bíróság kérelmezőt, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására utólag fizessen meg 7.500,-Ft, (azaz Hétezer-ötszáz forint) nemperes eljárási illetéket.

E végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s :

A GVH Fogyasztóvédelmi Irodája (GVH FI) 2011. február 8-án fogyasztói panaszok alapján kérelmező ellen eljárást indított annak érdekében, hogy megvizsgálja a 2010. december 10. és december 23. közötti időszakra a 36.990,-Ft-os akciós áron meghirdetett „X-Box Arcade játékkonzol + 2 ajándék szoftver, 512 MB belső memória" termék akciójára vonatkozóan azt, hogy kérelmező biztosított-e megfelelő készletet a fogyasztói igények kielégítésére, illetve, hogy nem sértette-e meg kérelmező az Fttv. 3. § (1)-ében foglaltakat.

Az eljárás során a GVH FI a 2011. április 8-án kelt végzésével felhívta kérelmezőt arra, hogy 2011. április 19-ig adjon tájékoztatást arról, hogy az érintett akciós időszakban volt-e a panasszal érintett akciós termék hiánya miatt fogyasztói panasz, és ha igen, akkor azt milyen módon orvosolták, terjessze elő kérelmező az esetleges panaszokról készült dokumentumokat (Vásárlók Könyvének bejegyzései, kérelmezőnek a panaszokra adott válaszai).

Kérelmező a 2011. április 19-én kelt beadványában jelezte, hogy a korábbi panaszügyekben kifejtett álláspontjával összhangban az egyes fogyasztói panaszok kezelésének módja, a Vásárlók Könyvébe történt bejegyzések, illetve az azokra adott válaszok vizsgálata nem tartozik a GVH hatáskörébe. Ezen okra hivatkozással kérelmező a felszólításnak nem tett eleget. Amennyiben a GVH FI megjelöli az adott dokumentumok vizsgálatát megalapozó hatáskörét tartalmazó jogszabályt, úgy a felhívásnak eleget tesz.

Ezt követően a GVH FI a Vj/011-11/2011. sz. végzésével kérelmezőt 50.000,-Ft eljárási bírsággal sújtotta.

Fővárosi Bíróság
3.Kpk.45.730/2011/2.

A végzés indokolásában hivatkozott a Tpvt. 61. § (1), (3), (4) bekezdésére, illetve az ezzel kapcsolatosan kialakult következetes bírói jogértelmezésre.

A végzés ellen kérelmező fellebbezést terjesztett elő, amelynek eredményeképpen kérelmezett a Vj/ 011-017/2011. sz. végzésével az elsőfokú hatóság végzését helyben hagyta annak helyes jogi indokai alapján.

A végzések ellen kérelmező jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a végzések felülvizsgálatát.

Kérelmező előadta, hogy álláspontja szerint az eljárás során az adatokat a megfelelő módon és mértékben szolgáltatotta. Kérelmező álláspontja szerint a panaszokra adott kérelmezői válaszok vizsgálata nem tartozik kérelmezett hatáskörébe, így a tényállás felderítését sem segíti elő.

Kérelmezett a kérelem elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a végzések megalapozottak és jogszerűek, illetve hivatkozott arra, hogy kérelmező nem jelölte meg, hogy milyen módon kéri a végzések felülvizsgálatát.

A kérelem **nem alapos**.

A **Tpvt 44. §-a** szerint a versenyfelügyeleti eljárásra - a törvényben meghatározott szűk körű kivételtől eltekintve - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni,

A **Tpvt 61. § (1) bekezdése** alapján az ügyféllel szemben eljárási bírság szabható ki, ha az eljárás során olyan cselekményt végez vagy olyan magatartást tanúsít, amely a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul vagy azt eredményezi.

A **Tpvt 61. § (3) bekezdése** szerint az eljárási bírság legkisebb összege ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint.

A **Ket 61. § (4) bekezdése** alapján az eljárási bírság kiszabásánál a hatóság a jogellenes magatartás súlyát, a felróhatóság mértékét, az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait veszi figyelembe.

A **Tpvt 65. § (2) bekezdése** alapján a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács felhívására az ügyfél köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat, ideértve a személyes adatokat is. Az ügyfél jogsértést beismerő nyilatkozatot nem köteles tenni, azonban az egyéb, rá nézve terhelő bizonyíték rendelkezésre bocsátását nem tagadhatja meg.

Fővárosi Bíróság
3.Kpk.45.730/2011/2.

A **Ket 3. § (2) b) pontja** alapján a közigazgatási hatóság hivatalból állapítja meg a tényállást, **határozza meg a bizonyítás módját és terjedelmét**, ennek során nincs kötve az ügyfelek bizonyítási indítványaihoz, ugyanakkor **a tényállás tisztázása során minden, az ügy szempontjából fontos körülményt figyelembe kell vennie.**

A **Ket 50. § (1)-e** szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.

A **Ket. 50. § (4)-e** alapján a hatósági eljárásban **olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére.** Bizonyíték különösen: az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték.

A **Ket 50. § (5)-e** szerint **a hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt.** Törvény előírhatja, hogy a hatóság a határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza, továbbá törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve előírhatja valamely szerv véleményének a kikérését.

A **Ket 50. § (6)-e** alapján a hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

Kérelmezett helytállóan hivatkozott arra, hogy az ügyfél, illetve a kötelezett nem bírálhatja felül a hatóság adatszolgáltatásra vonatkozó döntését, illetve nem mérlegelheti azt, hogy szükség van-e a hatóság által bekért adatokra, vagy sem.

Ezen kérdések eldöntése a hatóság kizárólagos, diszkrecionális hatáskörébe tartozik.

A kötelezettnek akkor is teljesítenie kell az adatszolgáltatási kötelezettségét, ha azzal nem ért egyet, vagy azt netán szükségtelennek, illetve célszerűtlennek tartja. Amennyiben az adatszolgáltatással történő felhívás valamilyen módon jogsértést valósítana meg, vagy hátrányt okoz az arra kötelezettnek, úgy természetesen ezzel kapcsolatban a megfelelő jogorvoslati lehetőségek rendelkezésre állnak.

Nem releváns e körben azon hivatkozás, hogy adott esetben nincs hatásköre a GVH FI-nak az adott tények, adatok (ti. a Vásárlók Könyvének) vizsgálatára, hiszen ahogy arra kérelmezett is hivatkozott, a bekért adatok, információk tartalmát a GVH FI kifejezetten a versenyfelügyeleti eljárás szempontjából kívánta vizsgálni.

Miután a bizonyítási módok és eszközök köre kötetlen, ezért önmagában az, hogy az adott bizonyíték milyen dokumentumban lelhető fel, nem zárhatja ki, vagy nem teheti kizárhatóvá az adott bizonyíték bekérését, vizsgálatát, illetve az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítését.

Fővárosi Bíróság
3.Kpk.45.730/2011/2.

Kérelmező álláspontjának elfogadása indokolatlanul és nagy mértékben leszűkítené az eljáró hatóságok bizonyítási lehetőségeit, illetve kizárná az esetleges korrelációk figyelembe vételét az egyes hatóságok által - sok esetben egymástól függetlenül - megállapított tények között.

A GVH FI nem kívánta a kért adatok megvizsgálásával más hatóságok hatásköreit átvenni vagy megsérteni, kizárólag az **Fttv. 10-19. §-aiban** és a **Tpvt-ben** meghatározott hatásköreit kívánta gyakorolni.

A **Ket. 50. § (5)-e** alapján kérelmezőt terhelte annak bizonyítása, hogy valamely jogszabály kizárja a GVH FI által kért adatokat, dokumentumokat az általa figyelembe vehető bizonyítékok köréből. Kérelmező ilyen jogszabályt nem jelölt meg, ilyenre nem is hivatkozott.
(ti. a Ket. alapján nem kérelmezettnek kellett bizonyítania azt, hogy van olyan jogszabály, amely lehetővé teszi a Vásárlók Könyvével kapcsolatos bizonyítékok beszerzését és felhasználását a GVH FI eljárásában)

A hatáskörök meghatározásai értelemszerűen nem térnek ki az egyes bizonyítási eszközök felhasználhatóságára, figyelembe vételének engedélyezésére.

Helytállóan hivatkozott kérelmezett arra, hogy az adatkérő végzés tartalma önmagában külön nem bírálható felül. Kérelmezett diszkrecionális jogköre az, hogy eldöntse, hogy a kért adatokból milyen korreláció, milyen értelmezés révén vonja le a vizsgálat lefolytatásához és a döntés meghozatalához szükséges következtetéseket.

Nem hivatkozhat tehát az eljárás alá vont arra, hogy a hatóság által kért adatok szerinte feleslegesek. Az eljárás alá vont nem ítélni meg és nem hivatkozhat arra, hogy szerinte a hatóság megfelelő módon már hozzájuthatott adott esetben a kért adatokhoz. Annak eldöntése, hogy milyen adatok szükségesek az eljárás lefolytatásához, az eljáró hatóság kizárólagos hatáskörébe tartozik.

Az iratok alapján megállapítható volt, hogy kérelmező nem szolgáltatta a GVH FI-nak a kért adatokat, így akadályozta a bizonyítási eljárás lefolytatását.

Az elsőfokú hatóság által kiadott felhívás nem tartalmazott ellentmondó, önmagában teljesíthetetlen felhívást. Az eljárás tárgyával való összefüggés megítélése pedig egyértelműen a GVH FI hatáskörébe tartozó kérdés.

Az adatkérő végzésben foglalt kötelezés teljesítésének elmulasztása önmagában is alkalmas az eljárás elhúzására, a bizonyítási eljárás akadályozására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására, így megalapozza a bírság kiszabását.

A kiszabott bírság nem minősíthető túlzottnak, vagy aránytalannak (a minimális bírságösszeg került kiszabásra !), megfelel a speciális és generális prevenció céljainak.

Fővárosi Bíróság
3.Kpk.45.730/2011/2.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy kérelmezett a tényállást a megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre vonatkozó rendelkezés az **1990. évi XCIII. tv. 43. § (7)-én** alapul.

A végzés elleni további jogorvoslat lehetőségét a **2005. évi XVII. tv. 3. § (3) bekezdése** zárja ki.

Budapest, **2011. szeptember** hó **08.** napján.

dr. Mohay György s.k.
bíró